

Arrest

nr. 168 441 van 26 mei 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 december 2015 tot binnenkomstweigering met terugdrijving – asielzoeker (bijlage 11ter).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 8 maart 2016.

Gelet op de beschikking van 7 april 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 mei 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 20 december 2015 een beslissing tot binnenkomstweigering met terugdrijving – asielzoeker. Dit is de bestreden beslissing.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 22 januari 2016 een beslissing waarbij verzoekster de vluchtelingenstatus wordt toegekend.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van huidig beroep vast, gelet op het gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de partijen bij beschikking van 1 maart 2016 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.3. Verzoekster richt op 8 maart 2016 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekster de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van 2 mei 2016 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij verwijst naar de stukken, stelt dat haar erkenning als vluchteling “een registratie” is, wat een rechtshandeling uitmaakt die onverenigbaar is met de bestreden beslissing zodat er sprake is van rechtsverwerking en de Raad zal dienen over te gaan tot de vernietiging van de bestreden beslissing. De voorzitter wijst op de bestaande rechtspraak van de Raad dienaangaande. De verwerende partij heeft hierbij geen opmerkingen.”*

2.5. De Raad merkt op dat de beslissing tot binnenkomstweigering met terughouding een beslissing betreft die wordt genomen wanneer de met de grenscontrole belaste overheden vaststellen dat een vreemdeling – die het Belgisch grondgebied nog niet daadwerkelijk is binnengekomen, doch tracht zich de toegang tot België te verschaffen – zich in één van de in artikel 3 van de Vreemdelingenwet voorziene situaties bevindt. Verzoekster bevindt zich heden reeds op legale wijze op het Belgisch grondgebied, zodat zij zich onmogelijk nog kan bevinden in de hierboven beschreven situatie, waarin verweerder in de mogelijkheid is een beslissing tot binnenkomstweigering met terughouding te treffen. De toestemming om het Belgisch grondgebied te betreden en de toekenning van de vluchtelingenstatus verhinderen aldus dat alsnog enige uitvoering zou kunnen worden gegeven aan de thans bestreden beslissing. Dit heeft als gevolg dat verzoekster geen belang meer heeft bij haar beroep, zoals in de beschikking reeds werd aangegeven.

2.6. Waar zij betoogt *“[...] dat haar erkenning als vluchteling een registratie is, wat een rechtshandeling uitmaakt die onverenigbaar is met de bestreden beslissing zodat er sprake is van rechtsverwerking en de Raad zal dienen over te gaan tot de vernietiging van de bestreden beslissing”*, ziet de Raad gelet op het gestelde in punt 2.5 niet in hoe verzoekster nog een belang kan laten gelden bij de handhaving van haar beroep, nog daargelaten de vraag hoe de theorie van de rechtsverwerking in dit plaatje past. Verzoekster brengt geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld, met name dat zij – gelet op de tussengekomen toekenning van de vluchtelingenstatus – niet langer enig belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het beroep is onontvankelijk. Er is geen noodzaak om uitspraak te doen over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep, opgeworpen in de nota door verweerder, omwille van een andere reden.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er is derhalve geen noodzaak om uitspraak te doen over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen in de nota door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA